Ἔτος Ε'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 5 Μαρτίου 1915. Ἀριθ. 218.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΙ

Δὲν ἔλειψαν οὐδὲ κατὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις, ἃς σήμερον διανύομεν, οἱ ἐνθουσιώδεις πατριῶται, οἱ ἔχοντες τὸ θάρρος νὰ ἐξωθῶσι τὸν λαὸν εἰς ἐνεργείας ἱκανὰς νὰ θέσωσιν ἐν ἀμφιβόλῳ καὶ τὴν ὑπόστασίν μας ὡς πολιτείας καὶ τὰς τύχας μας ὡς φυλῆς, καθ' ἑκάστην δ' ἀναγιγνώσκομεν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας οὐ μόνον ἄρθρα φλογερὰ ὑπὲρ τῆς ἐνεργοῦ δράσεως τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ παρακελεύσεις ἀπευθυνομένας ἡμῖν ἀπὸ Ἑλληνικὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ παροικίας, ὡς τῆς ἐν Μόσχᾳ καὶ τῆς ἐν Μάντσερτερ καὶ ἐξωθούσας ἡμᾶς ν' ἀνασπάσωμεν τὸ ξῖφος ἐκ τῆς θήκης καὶ νὰ ταχθῶμεν παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἐζήτησαν τὴν σύμπραξίν μας, παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνων οἵτινες διαρρήδην ἀπέκρουσαν τὴν σκέψιν — καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν πραγμάτων ἡ σύμπραξίς μας — νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὰ ὠφελήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἦσαν ἡ ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τοὺς κοινοὺς ἀγῶνας.

Φρονοῦσιν ἄραγε οἱ φιλοπόλεμοι οὗτοι, ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες ἀπέκρουσαν τὴν ἰδέαν τῆς ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἐξόδου μας ἔχουσι ὀλιγώτερον ἀπὸ αὐτοὺς πατριωτισμὸν ἢ ὅτι ἡ ἀντίληψίς των ὡς πρὸς τὴν στάθμισιν τῶν περιστάσεων εἶναι μικροτέρα ἀπὸ τὴν τῶν ἀνευθύνως ἐκλαρυγγιζομένων μὲ φιλοπολέμους ὀγκηθμούς ;

Διατὶ δὲν παραδειγματίζονται ἀπὸ τὴν σώφρονα τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου περίσκεψιν καὶ, πειθαρχοῦντες, νὰ ἀκολουθήσωσι τοὺς ἁρμοδίους ν' ἀποφασίσωσι τὴν εἰρήνην ἢ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ θέλουσι νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ἰδίαν ἀνεύθυνον γνώμην διὰ τῆς ἀποπλανήσεως τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν μὲ ψευδεῖς καὶ φανταστικὰς ἐλπίδας, οὐδαμοῦ στηριζομένας ;

Ἐννοοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἰδεῶν τοῦ ὑπερόχου πολιτικοῦ, ὅστις εἰσηγήσατο τὴν ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅστις, ὑπερμαχῶν τῶν ἰδεῶν του, κατέθηκε τὴν ἀρχὴν εἰς χεῖρας ἐκείνου ὅστις ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος ἐτάχθη ρυθμιστὴς τῶν πολιτειακῶν ἐν γένει ἐνεργειῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς νομοταγοῦς ἐνεργείας ἐκείνου μέχρι τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀνευθύνων φιλοπολέμων ὑπάρχει χάσμα ὁλόκληρον.

Ἐκεῖνος εἶπεν, ἀφοῦ δὲν γίνονται ἀσπασταὶ αἱ ἰδέαι μου ἐγὼ ἀποσύρομαι τῆς ἀρχῆς, ἵνα κληθῶσιν ἄλλοι ὅπως ἐφαρμόσωσι τὴν ἀντίθετον πρὸς τὰς ἐμὰς βλέψεις πολιτικὴν, ἥτις, ἐνδεχόμενον νὰ πλανῶμαι ἐγὼ, καὶ νὰ εἶναι ἡ συμφορωτέρα διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, οἱ κύριοι φιλοπόλεμοι ὅμως δὲν ἀντιλαμβάνονται οὕτως τῶν πραγμάτων καὶ ἐννοοῦν νὰ ἐκβιάσωσι τὴν ἐθνικὴν ἐνέργειαν καὶ νὰ παρασύρωσι καὶ λαὸν καὶ Στέμμα εἰς ἐναντίαν πρὸς τὰς διαθέσεις των ἐνέργειαν, τιθέμενοι τὴν ἰδίαν βούλησιν ὑπὲρ τὴτ γνώμην πάντων, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ δύνανται νὰ δικαιολογήσωσιν ἐπαρκῶς τὰς τοιαύτας παροτρύνσεις των ;

Ἐδῶ ὁλόκληρον ἐπιτελεῖον καὶ ἐπιτελεῖον τῆς περιωπῆς τοῦ ἐπιτελείου μας, γνωματεύει περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀναλήψεως ἀγῶνος εἰς ὃν θ' ἀπεδύετο ἡ Ἑλλὰς, ἅμα τῇ ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἐξόδῳ της, ταῦτα ὅμως πρὸς οὐδὲν χρησιμεύουσι διὰ τοὺς κυρίους φιλοπολέμους. Αὐτῶν ὁ ὑπέρθερμος πατριωτισμὸς θέλει πολέμους, αἵματα, μάχας πρὸς μεγάλους σκοποὺς, πρὸς ὑπέρφρονα ὄνειρα ἀδιάφορον ἂν ἐνδεχόμενον μεγάλοι σκοποὶ καὶ ὑψηλὰ ὄνειρα νὰ καταλήξωσιν εἰς φοβερὰν καὶ ἀπροσδόκητον καταστροφὴν, ἀδιάφορον ἂν ἔχωμεν δεδομένον, ὅτι ἐν τῇ συνειδήσει μιᾶς τῶν δυνάμεων ἐκείνων παρ' ὧν τὸ πλευρὸν θέλομεν νὰ ταχθῶμεν τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη, τὰ Ἑλληνικὰ ὄνειρα ἔχουσι καταδικασθῇ πρὸ καιροῦ ἀμετακλήτως, διότι ἐκεῖ ὅπου φθάνουσι τὰ ἰδικά μας ὄνειρα στρέφονται καὶ τὰ ἰδικά της πρὸ πολλοῦ.

Ἡ Ρωσσία πρὸ καιροῦ τὴν Κωνσταντινούπολιν θεωρεῖ ἀνήκουσαν εἰς αὐτὴν καὶ ἐννοεῖ νὰ τὴν διεκδικήσῃ ἐναντίον πάντων καὶ ἀντὶ πάσης θυσίας, ἡ δὲ Ἰταλία ἤρξατο διαμφισβητοῦσα ἡμῖν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δικαιώματα διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιστεύετο ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχον ἀντιρρήσεις.

Ἀπέναντι συνεπῶς τοιούτων ἐνδεχομένων κατὰ τί ἠδύνατο νὰ μᾶς ὠφελήσῃ ἡ ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἔξοδος ;

* *

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεώς μας δημοσιεύομεν εἰς τὸ «Βῆμα», κατὰ καλλίστην μετάφρασιν τοῦ συμπληροῦντος ἐν Μονάχῳ τὰς νομικὰς σπουδάς του συμπολίτου μας κ. Κύρου Κ. Σκαμπαβία, τὸν περὶ οὐδετερότητος τοῦ Βελγίου περισπούδαστον λόγον, ὃν ἐξεφώνησε τῇ ἐνάτῃ Φεβρουαρίου 1915 ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου ὁ περίπυστος Γερμανὸς καθηγητὴς Reinhand von Frank, *τοσούτῳ δὲ μᾶλλον καθ' ὅσον ἴσως δι' ἡμῶν πρώτων ἔρχεται εἰς τὴν δημοσιότητα λόγος τοσούτου κύρους καὶ ἐπιβολῆς.*

Η ΒΕΛΓΙΚΗ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ

Α'.

Γένεσις σημασία καὶ διάλυσις αὐτῆς

Ἡ οὐδετερότης τοῦ Βελγίου, περὶ ἧς τόσος λόγος κατὰ τὰς ἐπαχθεῖς ταύτας τῆς τύχης στροφὰς καὶ διὰ τὴν παραβίασιν τῆς ὁποίας πολλαχόθεν ἐκτοξεύονται βαρεῖαι κατὰ τῆς Γερμανίας μομφαί, χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς τρίτης δεκαετηρίδος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος· ἀλλὰ τὸ πρόβλημα οὗ ἡ λύσις δι' αὐτῆς ἐσκοπεῖτο εἶναι πολλῷ ἀρχαιότερον.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο τὰς μὲν ρίζας ἔχει εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ στρατηγικὴν σημασίαν τοῦ Βελγίου, κορυφοῦται ὅμως εἰς τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ποία τις ἔδει νὰ ᾖ ἡ θέσις τῆς χώρας ταύτης ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ ἐν τε εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.

Ἤδη ἀπὸ τοῦ μεσαίωνος ἐγείρονται διαμάχαι διὰ τὴν κατοχὴν τοῦ Βελγίου, Γαλλία δὲ Ἀγγλία, Νέα Βουργουνδία καὶ τέλος ἡ μοναρχία τῶν Ἀψβούργων μετεῖχον τῶν ἀγώνων. Περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν νεωτέρων χρόνων τὸ σύνολον τῶν λεγομένων Κάτω-Χωρῶν ὑπήχθη ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἀψβούργων, ὅτε δὲ Κάρολος ὁ Ε'. διένειμε τὴν ἐπικράτειάν του παρεχώρησε τὰς Κάτω-Χώρας μετὰ καὶ τῆς Ἱσπανίας εἰς τὸν υἱόν του Φίλιππον τὸν Β'. Ἐντεῦθεν λαμβάνουν τὰς ἱστορικὰ γεγονότα νέαν φάσιν.

Ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ γνωρίζομεν Φίλιππον τὸν Β'. ἐκ τοῦ δράματος Δὸν Κάρλος. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ Σχίλλερ ἔγραψεν, ὡς ἱστορικὸς, ἔργον περὶ τῆς ἀποστασίας τῶν Ἡνωμένων Κάτω-Χωρῶν, ἀναφέρεται δ' ἡ περίοδος αὕτη τοῦ δεινοῦ τούτου πολέμου ὑπὸ τοῦ Γκαῖτε εἰς τὸ δράμα αὐτοῦ Egmont, συγκλονίζουσα ὅμως ἐξικνεῖται μέχρις ἡμῶν ἡ ἀπήχησις τοῦ ἰσχυροῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν αἰσθήματος τῶν Κάτω-Χωρῶν, ἐκ τῆς μεγαλειώδους μουσικῆς συνμφωνίας, ἣν πρὸς τοῦτο ἔγραψεν ὁ Βετχόβεν.

Τὸ Ἱσπανικὸν ζυγὸν ὅμως ἀπετίναξαν τὸ πρῶτον μόνον αἱ βόρειοι ἐπαρχίαι, ὧν τὸ νῦν ἐθνικὸν ὄνομα Ὁλλανδία ὀφείλεται εἰς μίαν τῶν μεταξύ των πρωτευουσῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐν ἔτει 1575 ἡ σύνοδος τῆς Δορδρέχτης, ἡ δημιουργὸς τῆς ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ πίστει ἑνότητος, ἐδημιούργησε τὴν μεταξὺ βορείων καὶ νοτίων ἐπαρχιῶν θρησκευτικὴν ἀντίθεσιν — καθ' ὅσον αἱ νότιοι ἐνέμενον εἰς τὸν καθολικισμὸν — ἥτις ἐν ἔτει 1579, κατὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Οὐτρέχτης μετετράπη καὶ εἰς πολιτικὴν, διότι αἱ βόρειοι ἐκήρυξαν ἐν ἔτει 1589 τὴν ἀπὸ τῆς Ἱσπανικῆς κυριαρχίας ἀνεξαρτησίαν των, ἐνῶ αἱ νότιοι ὑπέμειναν τὴν Ἱσπανικὴν ἐπικυριαρχίαν.

Ἡ χωρικὴ ἔκτασις τῶν νοτίων τούτων ἐπαρ-

χιῶν συμπίπτει, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, πρὸς τὴν τοῦ σημερινοῦ Βελγίου.

Κατὰ τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας, οὓς αἱ βόρειοι ἐπαρχίαι διεξῆγον μέχρι τέλους τοῦ ΙΖ αἰῶνος, ἐπεδίωκον φυσικῶς συμμαχικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων τῆς Ἱσπανίας ὅλα δὲ τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα ἐξυφάνθησαν κατὰ τῶν διαφόρων κλάδων τῶν Ἀψβούργων εὗρον τὸ ἑνωτικόν των σημεῖον ἐν Γαλλίᾳ.

Τὸ ἐξαναγκάζον τὴν Ὁλλανδίαν εἰς σύμπραξιν μετὰ τῆς Γαλλίας ἦτο ἁπλῶς ἡ κοινότης τοῦ ἀντιπάλου, ἐνῶ ἡ Γαλλία εἰς τὰς Κάτω-Χώρας διέβλεπε σύμμαχον, οὗ ἡ ἀναζωογονουμένη δύναμίς θὰ τῇ παρεῖχε πολύτιμον συνδρομὴν πρὸς ἐξασθένησιν τῶν Ἀψβούργων.

Πρώτιστος σκοπὸς τῆς τοιαύτης κοινοπραξίας ἦτον ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐν Βελγίῳ κτήσεων ἀπὸ τοῦ Ἱσπανικοῦ στέμματος.

Κατὰ τὰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ὁλλανδίας προήχθη ἡ σκέψις τῆς οὐδετεροποιήσεως τοῦ Βελγίου. Βεβαίως δὲν ἐγένετο χρῆσις τοῦ τεχνικοῦ τούτου ὅρου, διότι ἡ ἔννοια τῆς διαρκοῦς οὐδετερότητος δὲν ἦτο τότε γνωστή, ἀλλ' ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας καρδινάλιος Ρισχελιὲ πάντως τοιοῦτον τι ἐμελέτα. Καὶ ἐνῶ αἱ προτεσταντικαὶ Κάτω-Χῶραι, ἐπωφελούμεναι ἐπαναστάσεως ἐν Βελγίῳ ἐκραγείσης ἐν ἔτει 1632, ἐπρότεινον τὸν διαμελισμὸν τοῦ Βελγίου καὶ τὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ὁλλανδίας διανομήν, ὁ Ρισχελιὲ ὑπεστήριξεν ἐκθύμως τὴν ἀνακήρυξίν του εἰς ἀνεξάρτητον δημοκρατίαν. Ἀγόμενος ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι ἄμεσος ἐπαφὴ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ὁλλανδίας θὰ παρεῖχεν ἀφορμὴν εἰς διηνεκεῖς προστριβὰς καὶ συγκρούσεις, προήχθη εἰς τὴν ἰδέαν δημιουργίας διαμέσου τινος πολιτείας, ἥτις, συνδεομένη διὰ διαρκοῦς συμμαχίας πρὸς τὰ γείτονα κράτη, θ' ἀπέτρεπε πᾶσαν ἀφορμὴν διενέξεων.

Ὅτε συνεπείᾳ τῶν διαπραγματεύσεων τούτων ὑπεγράφη ἐν ἔτει 1635 τυπικὴ συνθήκη συμμαχίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ὁλλανδίας περὶ δύο ἐνδεχομένων προέβλεπε· περὶ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Βελγίου εἰς κυρίαρχον κράτος καὶ περὶ τοῦ ἐνδεχομένου μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων διαμελισμοῦ του.

Οὐδέτερον ὅμως τούτων ἐπραγματοποιήθη διότι ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν ἔτει 1648 εἰρήνη τὸ μὲν Βέλγιον ἀνεγνώρισεν ὡς κτῆσιν τοῦ Ἱσπανικοῦ στέμματος, τοῦτο δ' εἰς ἀντάλλαγμα ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν βορείων Ἐπαρχιῶν. Ἐντεῦθεν χρονολογεῖται ἐπαισθητή τις χαλάρωσις τῶν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ὁλλανδίας σχέσεων, αἵτινες διεσπάσθησαν τελείως περὶ τὰ μέσα τῆς ἕκτης δεκαετηρίδος τοῦ ΙΖ αἰῶνος, ὅτε Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. ἠξίωσε τὰς Ἱσπανικὰς Κάτω-χώρας διὰ τὴν σύζυγόν του.

Ἀπέναντι τῶν πολεμικῶν διαθέσεων τῆς Γαλλίας ἠπάσθησαν οἱ Ὁλλανδοὶ τὴν περὶ διαμέσου κυριάρχου πολιτείας γνώμην, ἣν πρὸ 30τίας ὑπεστήριξεν ὁ Ρισχελιὲ, συνεδέθησαν δὲ μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Σουηδίας πρὸς διατήρησιν τῆς Ἱσπανικῆς κυριαρχίας, ἥτις ἐκρίνετο προτιμωτέρα τῆς Γαλλικῆς. Ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν οὐδὲν εἶχον νὰ φοβῶνται, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὅμως τὰ πάντα. Φυσικῶς τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ Βέλγιον ὑπὸ τὴν Ἱσπανικὴν κυριαρχίαν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πρρμαχὼν κατὰ τῆς Γαλλίας, ἀνέτρεψαν τὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΖ αἰῶνος πολεμικὰ γεγονότα. Μόνον ἰσχυρὰ Ἱσπανία ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ τὰς κτήσεις της ἐν ταῖς Κάτω-χώραις, ἡ Ἱσπανικὴ ὅμως δύναμις ἤρξατο νὰ παρακμάζῃ, τούτου δ' ἀπόδειξις τὸ ὅτι ἡ Γαλλία διὰ τῶν ὅπλων προσήρτα εἰς τὰς χώρας της μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐν ταῖς Κάτω-χώραις Ἱσπανικὰς κτήσεις. Ἐὰν ἡ Ὁλλανδία ἤθελε ν' ἀποτρέψῃ παρεμφερεῖς δι' αὐτὴν κινδύνους ἔδει νὰ μεριμνήσῃ ἄλλως πρὸς διατήρησιν τοῦ Βελγίου, ἐπεβάλλετο δ' αὐτῇ ἡ ὑπ' αὐτῆς κατάληψις τῆς χώρας ἣν καὶ κατέλαβε μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1697 εἰρήνην τῆς Ρυσβίκης.

Ἡ κατάληψις ἐγένετο διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Ὁλλανδίας καὶ τοῦ ἐκλέκτορος τῆς Βαυαρίας Μαξ-Ἐμμανουὴλ, ὅστις ἦτο καὶ διοικητὴς τῶν Ἱσπανικῶν Κάτω-χωρῶν ἀπὸ τοῦ 1691. Ἡ Ἱσπανία ἐνέκρινε τὴν συμφωνίαν ταύτην, ἀλλ' ἐν ἔτει 1701 ἐνετείλατο τῷ Μαξ-Ἐμμανουὴλ νὰ ὑπακούσῃ ὡς πρὸς τὰ στρατιωτικὰ, τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας ὡς ἂν αὗται προήρχοντο ἐξ Ἱσπανίας. Συνεπείᾳ τῆς ἐντολῆς ταύτης τὰ Ὁλλανδικὰ στρατεύματα ἀπεσύρθησαν πρὸ τῶν Γαλλικῶν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιπλοκῆς.

Παρὰ τὴν ἀποτυχίαν των ὅμως ταύτην οἱ Ὁλλανδοὶ εἰργάσθησαν μετ' ἐπιμονῆς, πῶς νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἑαυτοῖς ἐν δικαίωμα καταλήψεως τοῦ Βελγίου, ἔστω καὶ τυπικὸν, παρὰ τὸ παλίντροπον τῶν περὶ Ἱσπανικῆς διαδοχῆς πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ ἐπιμολή των δ' αὕτη ἔτυχε πλήρους ἱκανοποιήσεως διὰ τῆς ἐν Οὐτρέχτῃ εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη αὕτη μᾶς ἐνδιαφέρει διττῶς, τὸ μὲν διότι ὑπήγαγε τὰς Βελγικὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τὸν Αὐστριακὸν κλάδον τῆς Ἀψβουργικῆς δυναστείας, τὸ δὲ διότι ἀνεγνώριζεν εἰς τὴν Ὁλλανδίαν ἀπεριόριστον δικαίωμα κατοχῆς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων. Τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην ὀφείλει ἡ Ὁλλανδία κυρίως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ὑποστήριξιν τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῇ κατόπιν τῆς ἐν ἔτει 1709 συμβάσεως. (ἀκολουθεῖ)

***

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

«ΒΗΜΑ» Σῦρον

Ἀριθ. 11296. Ἀθῆναι 5 Μαρτίου ὥρα 3. μ.μ.

Ἐὰν αἱ δυνάμεις τῆς συνεννοήσεως ἀποπειραθῶσι καταπάτησιν Ἑλληνικῆς οὐδετερότητος πρὸς βοήθειαν Σερβίας ἡ Ἑλλὰς θὰ προασπίσῃ τὴν οὐδετερότητά της.

Ἡ Βουλγαρία ἐξέρχεται τῆς οὐδετερότητος συμπράττουσα πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς τριπλῆς Ἀντάντ, ἐπικροτούσης Ρουμανίας.

Ἡ Ρωσσία θεωρεῖ διατήρησιν στενῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως ζήτημα ζωῆς.

Ἡ κυβέρνησις εὑρίσκεται ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων ἐν ὁμοφωνίᾳ.

ἃς ἀναστατοῦσι κυριολεκτικῶς, κραυγάζοντες δαιμονιωδῶς, βωμολοχοῦντες ὡς ἀχθοφόροι καὶ ἀσχημονοῦντες ὡς σάτυροι. Ἂς λάβωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ κύριοι διευθυνταὶ τῶν σχολείων, ὅτι καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς περὶ τὰ σχολεῖα κατοικοῦσιν ἄνθρωποι ἔχοντες ἀνάγκην ἡσυχίας καὶ οἰκογένειαι ἔχουσαι μικρὰ παιδία τὰ ὁποῖα εἶναι ἄδικον νὰ παραδειγματίζωνται ὡς παραδειγματίζονται ἀπὸ τὴν σχολικὴν νεολαίαν.

Ἐπίσης θὰ ὑπομιμνήσκομεν εἰς τὸν διευθύνοντα τὰ γυμνάσια τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, ὅτι αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως σκοπὸν ἔχουσι τὴν δι' αὐτῶν κυκλοφορίαν τῶν πολιτῶν παντὸς φύλου καὶ ἡλικίας, οὐχὶ δὲ τὰ γυμνάσια τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, οὗς ἐξαίρετα δύναται νὰ γυμνάζῃ εἰς τὴν παρὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως πλατείαν, ὅπου εὐρύτερος ὁ χῶρος καὶ εὐθετώτερος πρὸς διαφόρους ἐλιγμούς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Τύπος ἀνδρὸς χρηστοῦ, πολίτου ἐντίμου, ἐπιστήμονος εὐπαιδεύτου, ὁ Ἰωάννης Ἀρβανίτης, θῦμα ὀξείας νόσου, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν βυθίσας εἰς ἄφατον πένθος πάντας ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν. Τὴν κηδείαν του τελεσθεῖσαν μετὰ τῆς προσηκούσης ἐπιβολῆς παρηκολούθησεν ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, ἐπὶ τῆς σοροῦ του δὲ κατετέθησαν διάφοροι στέφανοι ἐν οἷς καὶ ὁ τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Τσιροπινᾶ, οἵτινες ἀπένειμον φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἔντιμον ἄνδρα, ὅστις μετὰ πάσης πίστεως ἐπὶ ἑνδεκαετίαν ὅλην ὑπηρέτησεν ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις αὐτῶν ὡς μηχανικός. Γαῖαν ἔχεις ἐλαφρὰν ἀείμνηστε Ἰωάννη καὶ τὴν μνήμην ἀΐδιον.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΑΜΥΛΟΖΑΚΧΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΜΥΛΟΥ
τοῦ κ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

Μάθημα ἐπιστημονικόν, μάθημα ἠθικόν, μάθημα ἀλησμόνητον ὑπῆρξε διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐργοστασίου τοῦ κ. Παπανδρεοπούλου, γενομένη πρό τινων ἡμερῶν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ αὐτῶν κ. Κ. Μολυβᾶδα.

Οἱ μαθηταί, γνωρίζοντες θεωρητικῶς τὸν σπουδαιότατον τοῦτον κλάδον τῆς μεγάλης χημικῆς βιομηχανίας, ηὐτύχησαν νὰ παρακολουθήσωσιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ λεπτομερῶς πάντα τὰ πολύπλοκα στάδια τῆς μετατροπῆς τοῦ ἀραβοίτου σκαὶ τοῦ σίτου εἰς ἀμυλοσάκχαρον καὶ ἄμυλον. Ὁ ἴδιος κ. Παπανδρεόπουλος προθύμως καὶ ἀκαταπονήτως ἀνήρχετο καὶ κατήρχετο τὰ διάφορα διαμερίσματα, παρέχων τὰς ἀναγκαιούσας πληροφορίας περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ περὶ τῆς λειτουργίας ἑκάστου μηχανήματος.

Ἠλέκτριζε δὲ τὸν καλὸν ἐργοστασιάρχην καὶ ἐπλήρου αὐτὸν χαρᾶς ἡ τῶν μαθητῶν προθυμία, καὶ ἡ ἐκ τῶν προβαλλομένων ἐρωτήσεων ἔνδειξις, ὅτι ἦσαν κάτοχοι τῶν λεπτομερειῶν τὰς ὁποίας ἐπεδείκνυεν.

Ὡς κατακλεὶς τῆς ἐπισκέψεως ἦτο ἡ ἐμπνευσις ἐκείνη, καθ' ἣν ὁ κ. Μολυβᾶδας, ἐκφράζων πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν τελειότητα τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς διὰ τὴν προθυμίαν αὐτοῦ, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς δραστηριότητος, παρουσιάσας εἰς τοὺς μαθητὰς ὑπόδειγμα αὐτὴν τὸν δρᾶσιν τοῦ κ. Παπανδρεοπούλου, ὅστις, φυγὼν πρὸς πόρον ζωῆς πτωχὸν δεκατετραετὲς παιδίον ἐκ τῆς ἐνδόξου Δημητσάνης, κατώρθωσε δι' ὀλίγων γραμμάτων μετὰ βίον πολύμοχθον καὶ περιπετειώδη νὰ ἱδρύσῃ, δι' ἰδίων κεφαλαίων, μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστάσιον καὶ νὰ καταλέγηται μεταξὺ τῶν πάσης τιμῆς ἀξίων, εὐαρίθμων ἐκείνων, οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Ε.Σ.Σ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ
ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Μεταξὺ τῶν διαφόρων παραγόντων, οἵτινες καθιστῶσι τὰ ἔθνη εὐτυχῆ καὶ ἐξασφαλίζουσιν αὐτοῖς τὴν ἰσχὺν ἐπὶ τῶν ἄλλων λαῶν, τὴν πρώτην θέσιν κατέχει τὸ ἐμπόριον. Μόνον πράγματι τὸ ἐμπόριον, δημιουργοῦν διεξόδους εἰς τὰ προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ βιομήχανίας, εἶναι ἱκανὸν ν' αὐξάνῃ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ζωτικὰς δυνάμεις Κράτους τινός.

Εἶναι ἄλλως τε διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀνάγκη ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ὑπαγορευομένη, εἶναι στάδιον ἀπέραντον, ἐν ᾧ ἡ ἀνθρωπίνη δραστηριότης δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ ὑπὸ μυρίας μορφάς.

Ἐν τούτοις ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸ ἐμπόριον παρ' ἡμῖν περιεφρονήθη καὶ ἐθεωρήθη ὡς ταπεινὴ ἐνασχόλησις, ὡς σανὶς σωτηρίας διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες δὲν εἶχον τὴν ἰδιοφυΐαν ἐπὶ τῶν μαθητικῶν ἑδωλίων ν' ἀφομοιώσωσι τὴν ὑπὸ μορφὴν κανόνων παρεχομένην ἄλλοτε σοφίαν.

Αἱ ἀνώτεραι κοινωνικαὶ τάξεις ἐθεώρουν ἀναξιοπρεπὲς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου, αἱ δὲ μεσαῖαι δὲν παρέδιδον εἰς αὐτὸ παρὰ τὰ ὀλιγώτερον εὐφυᾶ καὶ τὰ ὀλιγώτερον συνεπῶς μορφωμένα ἐκ τῶν τέκνων των, ἐνῷ τοὐναντίον τὰ τέκνα τῆς κατωτέρας τάξεως ἀγράμματα, στερούμενα τοῦ ἄρτου τῆς ἡμέρας, ἔχοντα ὅμως ἐν αὐτοῖς ἀμείωτον τὸ ἐμπορικὸν καὶ ἀποικιακὸν δαιμόνιον τῶν ἀρχαίων προγόνων των, αὐτὰ ἐπεδίδοντο εἰς τὸ ἐμπόριον, διεσκορπίζοντο πανταχοῦ τῆς γῆς, συνέλαβον τὴν ἰδέαν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἔθνους καὶ ἔδωκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θέσιν, ἣν σήμερον κατέχει, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν κρατῶν.

Ἀλλὰ τὰ θαύματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγων δεκαετηρίδων ἐγένοντο, παρῆλθον ἀνεπιστρεπτί. Σήμερον, μηδὲν ἔχων ἐφόδιον, δὲν δύναταί τις νὰ γίνῃ οὔτε Βαλλιᾶνος ἐν Ρωσίᾳ, οὔτε Ζάππας ἐν Ρωμουνίᾳ, οὔτε Συγγρὸς ἐν Τουρκίᾳ, οὔτε Ἀβέρωφ ἐν Αἰγύπτῳ.

2

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀπὸ τοῦ 18ου αἰῶνος ἀρξαμένη ἀναγέννησις τῶν γραμμάτων καὶ Ἐπιστημῶν, καὶ ἰδίᾳ αἱ συντελεσθεῖσαι ἐσχάτως πρόοδοι ἐν τῇ κυριαρχίᾳ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ αἱ ἐφαρμογαὶ τόσων θαυμασίων ἀνακαλύψεων διὰ τὰς ἀνάγκας τὰς καθ' ἑκάστην ἐπιτακτικὰς τῆς συγκοινωνίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τοῦ πολιτισμοῦ, ἔχουσιν ἀπὸ χρονικοῦ διαστήματος ὀλιγωτέρου τῶν 30 ἐτῶν μεταβάλει ἄρδην τὰς συνθήκας τοῦ βίου.

Ἡγεωργία διὰ τῶν χημικῶν λιπασμάτων, διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας, καὶ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βίου τοῦ φυτοῦ τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς ἀναγεννήθη.

Ὁ ἀτμὸς καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐκτελοῦσι σήμερον μετὰ ταχύτητος καὶ ἀκριβείας πᾶν ὅ,τι ἄλλοτε ἐξήρχετο τῶν χειρῶν πληθύος ἐργατῶν. Ἡ θαυμασία ταχύτης τῆς διὰ τῶν θαλασσῶν μεταφορᾶς, ἡ ἱερατεία ἐξάπλωσις τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων, εὐκολύνουσαι τὰς συναλλαγάς, ἐπιτρέπουσι τὴν ἀποστολὴν τῶν προϊόντων εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἡ βιομηχανία ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς Χημείας ἔχει καθ' ὁλοκληρίαν μεταβληθῇ. Αἱ βιομηχανικαὶ μέθοδοι τελειοποιηθεῖσαι κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἔχουσι παγκόσμιον χαρακτῆρα, δὲν ὑπάρχει πλέον μυστικὸν καὶ ἀκατόρθωτον δι' οὐδένα. Ποικιλώνυμοι βιομηχανικαὶ σχολαὶ διδάσκουσι τὴν ἐπιστήμην τῆς παραγωγῆς, συνδυάζουσαι θαυμασίως τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πράξεως. Σοφὰ συγγράμματα μετὰ θετικότητος καὶ σαφηνείας ἀποκρίνονται εἰς τὰς ἐρωτήσεις, ἃς τις πρὸ αὐτῶν ἤθελε θέσῃ.

Πάντα ταῦτα ἐδημιούργησαν βιομηχανικὴν ὑπερπαραγωγὴν ἀχαλίνωτον, ἥτις ζητεῖ ἀγορὰς καταναλώσεως, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ βιομηχανία οὔτε νὰ ζήσῃ δύναται, οὔτε νὰ προαχθῇ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐννοεῖ τις μετὰ πόσης πυρετώδους ἐνεργείας αἱ Μεγάλαι ἐμπορικαὶ Δυνάμεις ἐργάζονται, αἱ μὲν διὰ νὰ διατηρήσωσιν, αἱ δὲ διὰ νὰ καταλάβωσι τὴν πρώτην θέσιν. Ἐντεῦθεν ὁ φοβερὸς ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν μεγάλων κρατῶν. Οὗτος εἶναι κατὰ βάθος ἡ αἰτία, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ κόσμος ὅλος διηρέθη σήμερον εἰς δύο φρικωδῶς ἀλληλοσπαρασσόμενα στρατόπεδα.

Αἱ προηγηθεῖσαι σκέψεις δεικνύουσιν ὅλην τὴν σπουδαιότητα, ἣν μεγαλυνθὲν Κράτος ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἐμπορικὴν μόρφωσιν. Διδάσκουσιν ἐπίσης, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς στάδιον μὴ ἀπαιτοῦν ἄλλην παίδευσιν, μόνον τὴν τῆς πρακτικῆς. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς σκέψεως ἔμελλε νὰ ἐκφέρῃ ἡμῖν λυπηρὰς συνεπείας.

Τὸ ἐμπόριόν μας ἔμεινεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐν στασίμῳ καταστάσει, περιορισθὲν ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ ἐλευθέρου κράτους, χωρὶς νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς γεωγραφικῆς ἡμῶν θέσεως, δεσποζούσης τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικουμένης.

Ἡ νεκρώσασα τὴν Ἑλλάδα μεγάλη πληγή, ἡ ἔλλειψις παρ' ἡμῖν πνεύματος συνεταιριστικοῦ ἦς ἕνεκα μεγάλα κεφάλαια μένουσιν ἀδρανῆ ἐν ταῖς Τραπέζαις, ἐπὶ μηδαμινῷ κέρδει, ἐπίσης εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐμπορικῆς μορφώσεως πρέπει ν' ἀποδοθῇ, διότι ἡ καλὴ ἐμπορικὴ μόρφωσις συνεπάγεται καὶ καλὴν μεταξὺ τῶν συνεταίρων πίστιν.

Εὐτυχῶς διὰ τῆς ἱδρύσεως Ἐμπορικῶν Σχολῶν ἐφάνημεν ὅτι ἐννοοῦμεν τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν εμπορικῶν σπουδῶν, ἀνεγνωρίσαμεν ὅτι ἡ μόρφωσις ἑνὸς καλοῦ ἐμπόρου ἢ ἐμποροϋπαλλήλου ἀπαιτεῖ διδασκαλίαν καὶ κόπους ὅσους ἡ τοῦ ἰατροῦ, ἡ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν. Ὅσον τελεία θὰ εἶναι ἡ μόρφωσίς του αὕτη, τόσον καὶ τὸ στάδιον τῆς ἐμπορικῆς του δράσεως θὰ εἶναι εὐρύ. Τὸ ἐμπόριον ἀπαιτεῖ σήμερον ἄνδρας γλωσσομαθεῖς καὶ γενικῆς μορφώσεως, ἀπαιτεῖ παρ αὐτῶν ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα καὶ κρίσιν ἀσφαλῆ.

Τοιούτων πνευμάτων ἡ Ἑλληνικὴ ἀγορὰ οὐδέποτε ἐστερήθη, ἤδη δὲ διὰ τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν σχηματίζεται ἐν αὐταῖς φυτώριον νέων, ὅπερ ἀναπτυσσόμενον ὑπόσχεται εὔελπι τὸ ἐμπορικὸν τῆς χώρας μας μέλλον, ἀνάλογον πρὸς τοὺς εὐρεῖς ὁρίζοντας πρὸς οὓς σήμερον τὸ Ἔθνος ἀτενίζει.

Κ. Μολυβάδας
Καθηγητὴς ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Σχολῇ

ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. Θεόδωρος Κτενᾶς, κτηματίας, ὅστις κατοικεῖ ἐν Κρυῷ τῆς Λευκάδος, ἀπετάνθη εἰς καλὸν ἰατρόν. Ὁ κ. Θ. Κτενᾶς ὑπῆρξε τελευταίως θῦμα τῆς τόσον ὀχληρᾶς παθήσεως, τῆς γρίππης, ἥτις ὡς τυγχάνει γνωστόν, τόσον αὐτὴ ὅσον καὶ αἱ συνέπειαι της εἶνε εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνοι. Ἐνῷ νομίζετε ὅτι εἶσθε ἀπηλλαγμένος ἐκ τῆς παθήσεως ταύτης, ἐν τούτοις εὑρίσκεσθε εἰσέτι εἰς τοὺς ὄνυχάς της καὶ οὐχὶ σπανίως ἡ ἐπερχομένη ὑποτροπὴ ἀποβαίνει ὀλεθρία. Ὁ ἐν Λευκάδι ἰατρὸς κ. Ξ. Κουκουλιώτης ἐθεράπευσε λοιπὸν τὸν κ. Κτενᾶν ἐκ τῆς γρίππης τοῦ καὶ διὰ νὰ τὸν προφυλάξῃ ἐκ τῆς ὑποτροπῆς. τῷ συνέστησε τὴν χρῆσιν τῶν Καταποτίων Πίνκ. Ἔκτοτε διατελεῖ ἐν πλήρει καὶ σταθερᾷ ὑγείᾳ.

«Εἶχεν προσβληθῇ ἐκ γρίππης μᾶς ἔγραψεν ὁ κ Θεόδωρος Κτενᾶς ἥτις μ' ἔκαμε πολὺ νὰ ὑποφέρω. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ καλὴ συμβουλὴ τοῦ ἰατροῦ μου μ' ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ἀνιαρᾶς ταύτης θέσεως. Παρετήρησα ἐν ταύτοις ὅτι ἂν καὶ ἀπηλλαγμένος ἐκ τῆς παθήσεως ταύτης, ἡ ὑγεία μου δὲν ἦτο εἰς καλὴν κατάστασιν. Δὲν ἔτρωγον σχεδὸν πλέον διότι δὲν εἶχον ὄρεξιν καὶ ὑπέφερον ἐκ δυσπεψίας, δυσπνοίας, ἡμικρανιῶν, ἀϋπνίας καὶ ἐκ νευραλγιῶν εἰς τὸν αὐχένα. Προσέτι ἠσθανόμην μεγάλην ἀδυναμίαν. Ὁ ἰατρός μου θεωρήσας ἐπιβεβλημένην τὴν ταχεῖαν ἀνάρρωσίν μου μοὶ συνέστησε τὰ Καταπότια Πίνκ, τὰ ὁποῖα δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι μὲ ἀνεζωογόνησαν. Ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου τὰ καταπότια ταῦτα μοὶ ἐπανέφερον τὰς δυνάμεις καὶ ἐξηφάνισαν πάντα τὰ ἴχνη τῆς ἀσθενείας μου».

Εἰς τὰς ὀξείας προσβολὰς οἱασδήποτε παθήσεως τὸ αἷμα τοῦ ἀσθενοῦς τίθεται ὑπὸ σκληρὰν δοκιμασίαν. Διὰ τοῦ αἵματος ὁ ἀσθενὴς ἀνθίσταται κατὰ τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην περίοδον, καθ' ἣν ἡ διατροφὴ ἀποβαίνει δύσκολος. Τὸ αἷμα τότε κατ' ἀνάγκην πτωχύνεται καὶ ὅταν ὁ ἀσθενὴς διέλθῃ ἀβλαβῶς τὴν κρίσιμον περίοδον, εὑρίσκεται κατόπιν ἐνώπιον νέου κινδύνου, ὅστις γεννᾶται ἐκ τῆς μεγάλης ἐξασθενήσεως τοῦ αἵματος. Τότε τὸ αἷμα πρέπει ἀμέσως νὰ ἐνδυναμωθῇ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ Καταπότια Πίνκ θεωροῦνται ροταδικά.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τα 6 κυτία. Δικρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπουλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

H. DEMETRIADES & Cº

68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND)

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: DEMETRIADES GLASGOW

ΜΕΣΙΤΑΙ

Δι' ἀγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγῶν ἀτμοπλοίων, ταχυδρομικῶν, ἱστιοφόρων, ρυμουλκῶν, θαλαμηγῶν (yacht) καὶ ἀτμακάτων.

Ἀριθ. 9114.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἑρμουπόλεως Νικόλαος Γ. Σῦρος **Διαδηλοῖ ὅτι·**

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1044 καὶ ἀπὸ τρίτης Φεβρουαρίου χίλια ἐννεακόσια δέκα πέντε πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνταῦθα δικαστ. κλητῆρος Λαμπρινοῦ Τσιτσεκλῆ τῇ ἐπισπεύσει τῶν 1) Κυριάκου Ἀγγ. Ἀναγνωστοπούλου 2) Περσεφόνης συζύγου Κ. Ἀθανασιάδου τὸ γένος Ἀγγέλου Ἀναγνωστοπούλου, 3) Αἰμιλίας Ἀγ. Ἀναγνωστοπούλου, ἁπάντων κληρονόμων ἐξ ἀδιαθέτου κατὰ τὰ τρία ὄγδοα ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός των Ἀγγέλου Ἀναγνωστοπούλου καὶ τῆς μητρός των Ζωῆς χήρας Ἀγγ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ 4) Μαργετῶς Ἀγγ. Ἀναγνωστοπούλου ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων τῆς κατὰ τὸ 1)8 ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμου τῶν αὐτῶν γονέων της ἀδελφῆς της Δεσποίνης Ἀγγέλου Ἀναγνωστοπούλου, ἁπάντων κατοίκων Σμύρνης, δικαιουμένων λαμβάνειν παρὰ τῶν Εἰρήνης Ι. Μπαρινοπούλου ἢ Φραντζέζου Εὐτυχίας Σπυρίδωνος Παππαγεωργίου τὸ γένος Ι. Μπαρινοπούλου ἢ Φραντζέζου, Μαρίας Γεωργ. Λεμπέση τὸ γένος Ι. Μπαρινοπούλου ἢ Φραντζέζου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7534 καὶ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1878 δανειστικοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ Συμβολαίου τοῦ τότε Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Ἀριστομένους Λέτσου καὶ συμφώνως τῇ ἐπιταγῇ τῶν δραχμῶν 48,482.20 ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ἕως ἐξοφλήσεως, ἐκτεθήσονται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν ὀγδόην τοῦ μηνὸς Μαρτίου χίλια ἐννεακόσια δέκα πέντε ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας καὶ ἔξωθι τοῦ κατὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν τῆς Αἰγυπτιᾶς Ναυκρίνων καφενείου τοῦ Νικολάου Κωστάλα συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν τόπου τὰ προσηκόντως κατασχεθέντα μετὰ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀέρος των πάντων ἐν γένει τῶν παρακολουθημάτων, παραρτημάτων καὶ δικαίων των κάτωθι κτήματα, τὰ κείμενα εἰς θέσιν Καταλύματα τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως ἀνήκοντα πρότερον μὲν εἰς τὸν ἀποβιώσαντα προστοφειλέτην Ἰωάννην Μπαρινόπουλον ἢ Φραντζέζον ἤδη δὲ εἰς τὰς μόνας ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους του Εἰρήνη Ι. Μπαρινοπούλου ἢ Φραντζέζου ἄνευ ὡρισμένου ἐπαγγέλματος κάτοικον Ἑρμουπόλεως Μαρίαν Γ. Λεμπέση τὸ γένος Ι. Μπαρινοπούλου ἢ Φραντζέζου ἄνευ ἐπαγγέλματος κάτοικον Πειραιῶς καὶ Εὐτυχίαν Σ. Παππαγεωργίου τὸ γένος Ι. Μπαρινοπούλου ἢ Φραντζέζου ἄνευ εἰδικοῦ ἐπαγγέλματος κάτοικον Κρήτης καὶ διακατεχόμενα ὑπὸ τῆς τρίτης Αἰκατερίνης χήρας Ι. Μπαρινοπούλου ἢ Φραντζέζου ἄνευ ἐπαγγέλματος κατοίκου Ἑρμουπόλεως ἤτοι μία τριώροφος οἰκία ἀποτελουμένη ἐν μὲν τῷ ἰσογείῳ ἀπὸ πρόδομον ἐν ᾧ τὸ στόμιον τῆς ὑπ' αὐτὸν δεξαμενῆς, ἓν δωμάτιον, ἀποθήκην καὶ πλυντήριον, ἐν τῷ πρώτῳ ὀρόφῳ ἀπὸ διάδρομον αἴθουσαν, κοιτῶνας, ἐστιατόριον, μαγειρεῖον, ἀφοδευτήριον καὶ δύο μαρμαρίνους ἐξώστας εἰς δὲ τὸν δεύτερον ὄροφον ἀπὸ αἴθουσαν, τρία δωμάτια καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ (τεράτσας) ὑπερῶον κεραμοσκεπὲς ἔχουσα ἑμβαδὸν μέτρων τετραγωνικῶν ἐννενήκοντα ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ συνορεύουσα πρὸς ἄρκτον μὲ οἰκῖσκον τῶν κληρονόμων Νικολάου Μπαινοπούλου, ἤδη γηπέδου Μάρκου Φίτρου καὶ κτήματα κληρονόμων Ἰωάννου Βολονάκη, πρὸς ἀνατολὰς μὲ οἰκίαν Ἠλία Κυριαζοπούλου, πρὸς νότον δὲ καὶ δυσμὰς μὲ δημοσίας ὁδοὺς καὶ ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχ. 7500. 2) Τμῆμα γηπέδου διήκοντος καθ' ἅπαν τὸ μέτωπον τῆς οἰκίας μέτρων δεκαπέντε καὶ πλάτους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἤτοι ἐν ὅλῳ ἑμβαδὸν εἴκοσι δύο καὶ ἡμίσεως τετραγωνικῶν μέτρων, συνορεύοντος μὲ γήπεδον Μ. Φίτρου καὶ δημοσίαν ὁδὸν ἀποτελοῦν ἓν ὅλον μετὰ τῆς ὡς ἄνω οἰκίας καὶ ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν πεντήκοντα. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡρίσθη ὑπὸ τῶν ἐπισπευδόντων τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐκτιμήσεως. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται συμφώνως τῷ Νόμῳ, τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὀφείλοντα νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἅμα τῇ κατακυρώσει εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον. Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστὴν Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου δικαιουμένου νὰ ζητήσῃ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν.

Ἐγένετο ἐν Ἑρμουπόλει καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ Δημοσίῳ γραφείῳ μου σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους ἡμέραν Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Ν. ΣΙΜΟΣ

Ἀριθ. 9,124.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἑρμουπόλεως Νικόλαος Γ. Σῦρος διαδηλοῖ ὅτι·

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 704 καὶ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1915 ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κλητῆρος Σωκράτους Στεφάνου ἐκτίθεται, τῇ ἐπισπεύσει τῶν Μιχαὴλ Μ. Μακρουλάκη, Γεωργίου Μ. Μακρουλάκη καὶ Δεσποίνης Ι. Μαυρομάτη γένους Μ. Μακρουλάκη κατοίκων Ἑρμουπόλεως, ἐκτελούντων τὸ ὑπ' ἀριθ. 14551 τῆς δευτέρας Νοεμβρίου χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα τρία δανειστικὸν ἐπὶ ὑποθήκῃ συμβόλεον τοῦ τότε συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Ἀνδρέου Ι. Βιολάκη ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπαίτησις περιῆλθεν αὐτοῖς ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς των Μύρωνος Μακρουλάκη, εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου χίλια ἐννεακόσια δέκα πέντε, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς μεσημβρίας, ἔξωθι τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ παλαιοῦ Τελωνείου κειμένου καφενείου τοῦ Νικολάου Α. Κωστάλα ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ ἑαυτοῦ κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 601 τῆς δεκάτης ἐννάτης Δεκεμβρίου χίλια ἐννεακόσια δέκα τέσσαρα ἐκθέσεώς του ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως προσηκόντως κατασχεθὲν καὶ ἐν αὐτῷ περιγραφόμενον ἐνυπόθηκον κτῆμα, τὸ κείμενον ἐν Ἑρμουπόλει κατὰ τὴν ὁδὸν Ἡφαίστου τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως, τὸ ἀνῆκον, τὸ πρόσθεν μὲν εἰς τὸν ἀποβιώσαντα ὀφειλέτην Ἀντώτιον Λαμπρινούδην, ἤδη δὲ εἰς τὴν μόνην ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμον του Ἀγγελικὴν χήραν Θεοχάρους Θεοχάρους γένους Ἀντωνίου Λαμπρινούδη, κάτοικον Ἀθηνῶν ἀπετελούμενον κατά τε τὸ ἰσόγειον καὶ τὸ ἀνώγειον (εἶδος ὑπερῴου) ἐξ ἑνὸς μόνου χωρίσματος καὶ μικροῦ ἐξώστου, ἔχον ἑμβαδὸν μέτρων τετραγωνικῶν εἴκοσι πέντε περίπου συνορεῦον πρὸς βορρᾶν μὲ ὁδὸν Ἡφαίστου πρὸς νότον μὲ κτῆμα πρώην Ἰωάννου Μουμουτζῆ ἤδη Γρηγορίου Νικολάου, πρὸς ἀνατολὰς μὲ κτήματα κληρονόμων Ἐμμανουὴλ Ζωγραφάκη καὶ Χαριδήμου Ζωγραφάκη καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ ὅμοιον πρώην Στεφάνου Κουντουρούση ἤδη δὲ Ἄννης συζύγου Δημητρίου Κουντουρούση καὶ ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχ. 2500 ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῶσιν οἱ ἐπισπεύδοντες τὴν ἀπαίτησίν των, ἀνερχομένην εἰς χιλίας διακοσίας εἴκοσι δύο ἐντόκως πρὸς 8 ὁ/ο ἐτησίως ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1914 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὰ μέχρι πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔξοδα.

Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων διακοσίων πεντήκοντα.

Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ νόμον εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὑπόχρεων νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὅπου καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὁρίζῃ ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμός.

Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστήν.

Ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐγένετο ἐν Ἑρμουπόλει καὶ τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ δημοσίῳ γραφείῳ μου σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Ν. ΣΙΜΟΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Ν. ΣΙΜΟΣ

Ἀριθ. 17,035.

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 410 τῆς ὀγδόης Φεβρουαρίου χίλια ἐννεακόσια δεκαπέντε πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνταῦθα δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀναγνώστου Τσιριγώτου, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἐμμανουὴλ Μ. Κόμη κτηματίου κατοίκου Μήλου ὡς ἐνασκοῦντος πατρικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων του Ἀνδρέου, Αἰκατερίνης, Ἄννας καὶ Εἰρήνης ἐκ διαθήκης κληρονόμων τοῦ Ἀντωνίου Μιχ. Κόμη ἐκδοχέως τῶν δικαιωμάτων Νικολάου Πάππα δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15169 ἐνώπιόν μου γενομένου ἐκχωρητηρίου, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τῶν κληρονόμων τέκνων τοῦ θανόντος ὀφειλέτου Βασιλείου Δρούγκα, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 13205 τοῦ 1908 ἐνώπιόν μου συντεταγμένου δανειστικοῦ συμβολαίου κεφάλαιον τόκους καὶ ἔξοδα κατὰ τὴν ἐπιταγὴν ἐν ὅλῳ δραχμὰς 1687, θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου τὴν δεκάτην πέμπτην Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας ἐν Πλάκᾳ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Μήλου καὶ ἔξωθι τοῦ αὐτόθι καφφενείου τοῦ Ἰωάν. Καραμίτσου συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν μία ἰσόγειος οἰκία τοῦ ὀφειλέτου Βασιλείου Δρούγκα ἐκ δύο χωρισμάτων ὑπογείου καὶ δεξαμενῆς κειμένη ἐν τῇ κωμοπόλει τῆς κοινότητος Πλάκας Μήλου, συνορευομένης γύρωθεν ἀπὸ ἰδιοκτησίας Μιχαὴλ Μάλλη, Θρασυβούλου Βεντούρη καὶ δρόμων Δημοσίων, ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας. Πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος ὡρίσθη τὸ ποσὸν δραχ. 750. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται συμφώνως τῷ νόμῳ εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὀφείλοντα νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Μήλου. Τὸ δὲ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐμὴν κρίσιν. Ἐγένετο ἐν Μήλῳ καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν Πλάκᾳ τῆς Μήλου ὑπὸ τὴν αὐτόθι οἰκίαν καὶ κατοικίαν μου σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην.

Ὁ Συμβολαιογράφος Μήλου καὶ ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ

Ἰωάννης Νοστράκης

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του κειμένῃ παραπλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαραγκοῦ.

Ἐνοικιάζεται διὰ τὸ θέρος ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἐπισκοπείου εὐρυχωροτάτη ἐπαυλις τοῦ κ. Α. Δ. ΜΑΓΚΟΥ.

Εἰς τὴν ρωμαντικὴν ἐξοχὴν

Ἐπισκοπεῖον

Πωλεῖται ἢ ἐνοικιάζεται οἰκία εὐρύχωρος, μὲ ὅλας τὰς ἐξοχικὰς εὐκολίας της καὶ μετὰ δεξαμενῆς κειμένη εἰς τὴν ὡραιοτέραν καὶ ὑγιεινοτέραν θέσιν τοῦ χωρίου.

Πληροφορίαι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας.